

“Ω! ω! νά κι’ ὁ Ἑγγλέζος! . . . αὐτὸς δὰ θὰ μᾶς σώσῃ!
 Ἐμπρὸς εἰς τοὺς Ἑγγλέζους εἶναι μὴδὲν οἱ Ῥώσσοι.
 Ὁ Βήκονσφηλδ δὲν εἶπε κι’ ἐκεῖ ἴστο Βερολῖνον
 Πῶς ἔχει πλατὺ μέλλον τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων;
 Ἴσως αὐτὸς μᾶς δώσῃ τῆς Πόλις τὰ κλειδιά! . . .
 Λοιπὸν καὶ τοῦ Ἑγγλέζου ζήτω του, βρὲ παιδιὰ.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά! τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατίμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

“Ω! νά κι’ ὁ Κουμουνδούρος ἴστῃ μέση μὲ καμάρι,
 Ἰστὰ χεῖλια του πλανεῖται χαμόγελο γλυκό...
 Καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμα χροστοῦμε ἴλιγη χάρι!
 Τοῦλάχιστον μᾶς ἴπῃγε ἕως ἴστο Δομοκό.
 Κι’ αὐτὸς γιὰ τὴν πατρίδα ἰδρόνει καὶ πονεῖ...
 Λοιπὸν τοῦ Κουμουνδούρου Ζήτω μὲ μιὰ φωνή.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατίμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

“Ω! ω! καὶ ὁ Κολάος... ἐδῶ κι’ ἐκεῖθε βλέπει,
 Καὶ ἔχει τοὺς σταυροὺς του κρυμμένους μὲς ἴστην τσέπη.
 Φοράει τὰ παλῆά του, σὰν πρῶτα δὲν κουνεζέται,
 Καὶ εἰς τὸ πρόσωπό του ἡ λύπη ζωγραφεῖται.
 Καὶ τοῦτος γιὰ τὸ ἔθνος δὲν ἔμεινε ἀργός...
 Ζήτω καὶ τοῦ Κολάου, κι’ ἄς μὴν ἦν ὑπουργός.

Μπάμπα μπάμπα, μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατίμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν τζσσ. τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Μὰ νά καὶ ὁ Τρικούπης μὲ ὕφος διπλωμάτη
 Χαρὰ καὶ λούσο ὅλος προβάλλει ἴστο σωρό...!
 Κατήργησε καὶ τοῦτος ἴστο ἔθνος τὴν δεκάτη,
 Καὶ φόρο εἰς τὰ βῶδια ἐπέβαλε γερό.
 Μὲ τοῦτον δίχως ἄλλο θὰ ἴδουμε προκοπή...
 Ζήτω καὶ τοῦ Τρικούπη καθένας ἄς εἰπῇ.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατίμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Ἄλλὰ ἐκεῖ γιὰ ἴδετε ἓνα μικρὸ ποδάρι . . .
 εἶναι γυναίκα ποδί! . . . τί γίρμπο καὶ τί χάρι!
 Μωρὲ, μὰ λὲς καὶ εἶναι χυμένο σὲ καλοῦπι . . .
 Τὸ βλέπω καὶ ξεχνῶ τὰ βῶδια τοῦ Τρικούπη.
 Μὰ σ’ ἓνα τέτοιο ποδί, Πανέλληνες, χυτὸ
 Ἄξιζει ἓνα ζήτω . . . Ζήτω λοιπὸν κι’ αὐτό.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! Τζούμ! τραρά! τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατίμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Ἐτέλειωσ’ ἡ παράτα . . . ἐπλάκωσε τὸ βράδυ,
 Καὶ δεύτερη παράτα ντακάπο ἀρχινᾷ! . . .
 Πῶ! πῶ! κερῖα, φανάρια, καντύλια δίχως λάδι . . .
 Φωτοχυσία τέτοια ποῖος εἶδε πουθενά;
 Πανήγυρις τρώντι ἀγία κι’ ἔθνική!
 Μ’ ἀκούσετε . . . ἀκόμη κτυπᾷ ἡ μουσική.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ! Τραρά! τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατίμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Νά! νά! μυσταίναις, δάφναις καὶ κάντρα σκονισμένα...
 Οἱ σύλλογοι γιορτάζουν γιὰ τὸ Εἰκοσιένα,
 Καὶ ἔβρισκον πῶς μᾶς φράζουν τὸν δρόμο τὰ σουρτουκά...
 Νά! δὰ καὶ μιὰ ρουκέτα... νά! νά! καὶ τρακατροῦκα...
 Ἐ! Ἐ! τῆς τρακατροῦκας Ζήτω, μωρὲ παιδιὰ...
 Γλεντίσαμε ὠραῖα καὶ τούτη τὴ βραδύα.

Μπάμπα μπάμπα μπούμ! τζούμ τραρά τρατά!
 Ῥαπατὰ τατούμ! ῤαπατίμ τατά!
 Χράπα χράπα, γκούπ! πλάν πλάν πλάν! τζσσ τζσσ...!
 Τράκα τράκα τρούκ! μπού μπού μπού! φσσ φσσ...!

Souris.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»
 ἐκδοθήσεται ΔΙΠΛΟΥΝ τὴν Κυριακὴν, πε-
 ριέχον καὶ πολιτικὴν κωμωδίαν :

ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ἐπίσης ἀγόρευαν τοῦ φίλου μας Θ. Κολο-
 κωτρώνη :

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.